

[NOMINATUS *sb m*

N sg nomin(a)tus.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek powołany na stanowisko, którego jeszcze nie objął [nominatus – mianowany Mącz 249c; – sławny Calep; mianowany – nominatus Cn]:

Wyrażenie: »krol nominatus«: Ale żeżmy się obawiali, żeby Król Nominatus tam się stąd nie ruszył DiarPos 16.

Cf **NOMINAT**

FP